

Vedenie Slovenského komorného divadla Martin a Slovenského národného divadla s veľkým zármutkom prijalo správu o náhlom úmrtí hereckého kolegu, bývalého člena Slovenského komorného divadla Martin a Činohry SND.

DANIEL HERIBAN

* 25. 3. 1980 Trnava † 24. 5. 2023 Svätý Jur

Daniel Heriban ukončil štúdium herectva na VŠMU v roku 2004. Do SKD Martin prišiel prvýkrát hosťovať do inscenácie *Štúrovci (koncert zrušený)* v roku 2006, kde stvárnil postavu bubeníka Jána Chalupku. Hneď vo svojej prvej úlohe prejavil obrovský hudobný talent. Daniel bol jeden z mála hercov, ktorí majú aj hudobné vzdelanie, pred štúdiom herectva skončil hudobný odbor na konzervatóriu. Po roku hosťovania prijal stály angažmán v martinskom divadle a na osem rokov sa Martin stal jeho novým domovom. Stvárnil tu takmer dve desiatky postáv v žánrovo širokom zábere – Macbeth v rovnomennej Shakespeareovej dráme, Ladislav v Jégého *Ceste životom*, Ján v adaptácii prózy Jána Roznera *Sedem dní do pohrebu*. Za poslednú menovanú dostal aj ocenenie DOSKY za najlepší herecký výkon sezóny. Divácky veľmi úspešnou sa stala postava Janka Kráľa v inscenácii www.narodnycintorin.sk, tiež ocenená cenou DOSKY, alebo titulná postava v adaptácii rozprávky Braňa Jobusa *Muflón Ancijáš*. Jeho poslednou hereckou úlohou na doskách martinského divadla bol Nešťastlivec v Ostrovského *Lese*.

Od roku 2014 do roku 2021 bol Daniel Heriban členom Činohry SND. Na javisko Činohry SND vstúpil skromný, ale herecky vyzretý muž, občas glosátor, citlivý pozorovateľ, občas plný úvah nad neistotou sveta a inokedy trpký humorista. Doniesol nadhľad, ľudskosť, smiech, slobodu, pokorné hľadanie postáv, otvorenosť mysle aj mnoho prirodzených pochybností, ktoré na seba nové prostredie viaže.

Medzi jeho výrazné postavy počas pôsobenia v SND určite patria charizmatik a strápený Libor z *Nevesty hďľ*, rafinovaný alibista Paľo z *Polnočnej omše*, diváci nezabudnú na inteligentne hravého Rohoňa zo *Zmierenia alebo Dobrodružstva pri obžinkoch* či ľudsky rozkošného Kráľa v hre *Ako sa Lomidrevo stal kráľom*, kde zároveň z tajov zákulisia tvoril hudbu celej inscenácie. Nebol to však iba komik, ale aj herec dramatických a charakterových úloh ako trpký a dotklivý Ejler Lovborg z *Heddy Gablerovej* či tajomný Ezra Chater z *Arkádie* a láskavý i citlivý Oskar Ekdhal z *Fanny a Alexander*. Autenticita zas dominovala pri uchopení politického pohlavára v *Elitách* a zmysel pre grotesknosť a skratku vložil do falošne bláznivého Ernestiho – Einsteina z *Fyzikov*, ale i bizarného Kocúrka z *Divadelného románu*, ktorý ovládal všetky perkusie a akordeón.

Za toto divadelné obdobie vidieť, že preňho nebol problém byť v rôznom žánri a hľadať preň rôzne prostriedky. Ustavičné hľadanie a skúmanie mu bolo vlastné. Rovnako ako i celoživotné zvládanie byť na rôznych miestach. V tom istom čase účinkovať v SND, dohrávať martinské predstavenia, skúšať a hrať iné predstavenia v Aréne či GUnaGU, skladať hudbu do divadelných inscenácií, tvoriť vlastné hudobné projekty, koncertovať, nakrúcať. A v zásadných chvíľach byť pri tých, ktorí to potrebujú. Byť oporou rodine a v rodine. Byť človekom s pochopením na plný úväzok. Jeho náhly odchod je prekvapenie, je šok, je výkričník, je zastavenie.

Dano, odpočívaj v pokoji. Česť Tvojej pamiatke!